

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Praha 1, Národní 118/16, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 19. 6. 2013, č. j. 1613-1627/13/13, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 2. 2015, č. j. 8 A 86/2014 – 48,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl včasnou kasační stížností v záhlaví uvedené usnesení Městského soudu v Praze, jímž bylo zastaveno řízení o jeho žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 6. 2013, č. j. 1613-1627/13/13. Nejvyšší správní soud z předloženého spisu zjistil, že stěžovatel za podanou kasační stížnost nezaplatil soudní poplatek.

Nejvyšší správní soud proto stěžovatele usnesením ze dne 16. 4. 2015, č. j. 3 As 42/2015 – 9, vyzval k zaplacení soudního poplatku do 7 dnů od doručení tohoto usnesení. Současně jej poučil o tom, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Tato výzva byla stěžovateli doručena dne 22. 4. 2015. Dne 30. 4. 2015 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatele, v němž soudu oznámil, že neuhradí ani jedinou korunu za přezkum aktů Městského soudu v Praze, neboť soud jej konstantně (zejména ve věcech soudních poplatků) nezaplatňuje.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Nejvyšší správní soud předně jako nepřipadnou posoudil námitku stěžovatele, že v řízeních o kasačních stížnostech (zejména v poplatkových věcech) netrvá na zaplacení soudního poplatku. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu je pravidlem, přičemž výjimky z tohoto pravidla stanoví pouze § 11 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, upravující zákonné osvobození od placení poplatku, a § 36 odst. 3 s. ř. s. umožňující individuální osvobození navrhovatele od placení poplatku soudem. Nad rámec těchto výjimek může soud navrhovatele zprostit povinnosti zaplatit soudní poplatek, jestliže jsou k tomu v konkrétním případě zvláštní důvody. Takové důvody však Nejvyšší správní soud v nyní projednávané věci neshledal. Vycházel totiž z usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, sp. zn. 1 As 196/2014, podle něhož má stěžovatel povinnost zaplatit poplatek za řízení o kasační stížnosti tehdy, pokud kasační stížnost směřuje proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu podáním ve věci samé.

Nejvyšší správní soud tedy shrnuje, že stěžovatel ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem ani následně soudní poplatek splatný podáním kasační stížnosti nezaplatil. Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

Stěžovatel ve své kasační stížnosti napadl i usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 9. 2014, č. j. 8 A 86/2014 – 32, a usnesení ze dne 23. 12. 2014, č. j. 8 A 86/2014 – 44, která byla vydána v rámci řízení vedeného Městským soudem v Praze v této věci. Vzhledem k tomu, že řízení již bylo usnesením Městského soudu v Praze ze dne 2. 2. 2015, č. j. 8 A 86/2014 – 48, zastaveno (a zastavováno je tímto usnesením Nejvyššího správního soudu rovněž řízení o kasační stížnosti podané proti tomuto usnesení), Nejvyšší správní soud již o části kasační stížnosti směřující vůči těmto usnesením nerozhodoval a pouze uvádí následující:

Usnesením ze dne 23. 9. 2014, č. j. 8 A 86/2014 – 32, Městský soud v Praze částečně osvobodil stěžovatele od soudního poplatku za řízení o žalobě. Stěžovatel toto usnesení již dříve napadl kasační stížností datovanou dnem 15. 10. 2014, která byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2014, č. j. 9 As 271/2014 – 17, pravomocně zamítnuta. Jestliže stěžovatel nyní projednávanou kasační stížností napadá totéž usnesení Městského soudu v Praze, brání vydání rozhodnutí o ní překážka věci rozsouzené (res iudicata). Kasační stížnost stěžovatele by tak v této části musela být odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud dále dospěl k závěru, že kasační stížnost v části směřující proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 12. 2014, č. j. 8 A 86/2014 – 44, jímž byl stěžovatel vyzván k úhradě soudního poplatku, je podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. nepřipustná. Citované ustanovení vylučuje možnost podání kasační stížnosti proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Takovými rozhodnutími jsou v zásadě usnesení vydávaná v průběhu řízení, nemající vliv na rozhodnutí ve věci samé, tedy rozhodnutí, u nichž odnětí možnosti brojit proti nim kasační stížností stěžovatele v jeho právech účastníka řízení nikterak nezkracuje. Takovým usnesením je i usnesení, jímž byl účastník vyzván k úhradě soudního poplatku. Následně totiž může podat přípustnou kasační stížnost proti rozhodnutí o zastavení řízení. V případě rozhodování Nejvyššího správního soudu o části kasační stížnosti směřující proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 12. 2014, č. j. 8 A 86/2014 – 44, by tedy tato musela být odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. června 2015

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu